

Löytönen, Teija (2009). Eron etiikka taidealan yliopistopedagogiikassa. Yliopistopedagogiikan mahdollisuuksia muuttuvissa taideyliopistoissa

Tiedekulttuureihin ja yliopistopedagogiikkaan liittyvissä tutkimuksissa on korostettu, kuinka perustavaa laatua olevalla tavalla opetus ja oppiminen aina kiinnittyvät oman tieteenalan tietokäsityksiin ja sosiaaliin käytäntöihin. Tämä merkitsee, että eri tieteenaloilla yliopisto-opetus ja -opiskelu saavat vaihtelevia muotoja: opetussuunnitelmaan, opetuksen tavoitteisiin, toteuttamiseen ja arviointiin, opiskelijoiden ohjaamiseen sekä opettajien väliseen yhteistyöhön orientoidutaan toisistaan poikkeavilla tavoilla ja eri lähtökohdista käsin.

Eri yliopistoissa järjestettävää yliopistopedagogista koulutusta luonnehtii kuitenkin yhtenäisyyden ihanne: yliopisto-opettajien yhtenäiset kompetenssivaatimukset ja yleinen opettajan-kelpoisuus sekä hyvän, oikean ja tärkeän ympärille kietoutuva normatiivisuusdiskurssi, jossa yliopistopedagogisen tiedon edustajat ovat usein määrittävässä ja siten valta-asemassa suhteessa opetuksen ja opiskelun ihanteisiin.

Artikkelissa tarkastelen yliopistopedagogiikan toisenlaisia mahdollisuuksia yhä monimuotoisemmiksi muuttuvissa taideyliopistoissa. Tarkoitukseni on jäsentää eron filosofiasta nousevaa pedagogista lähestymistapaa, jonka nimeän taideperustaiseksi yliopistopedagogiikaksi. Siinä luodaan uutta tietoa ja tiedonala sisältyänpä yhdessä yliopisto-opettajien kanssa, heidän omalla tietämisen tavallaan ja heitä varten. Samalla se tarjoaa yhden mahdollisuuden hahmottaa paitsi eri taiteen- myös eri tieteenalojen pedagogista omalajisuutta lähietäisyydeltä.

Aikuiskasvatus, 29(3).

Löytönen, Teija (2009). Ethics of Separation in University Pedagogy in Arts. Possibilities of University Pedagogy at Changing Art Universities

Research on cultures of science and university pedagogy has emphasised the fundamental way in which instruction and learning are always anchored in the concepts of knowledge and social practices of the field of science taught or learnt. This means that the form of university teaching and learning varies from one field of science to another: orientation to syllabus, the goals of instruction, implementation and assessment, student counselling and the cooperation between teachers is varied and based on different approaches.

However, university pedagogy courses at different universities are all characterised by an ideal of uniformity: uniform competence requirements for university teachers, general teacher competence, and normative discourse surrounding what is good, right and important, where the representatives of university pedagogy are often in a defining role and thus in a position of authority with regard to the ideals of instruction and learning.

In this article I will examine the possibilities of university pedagogy at increasingly multiform art universities. My aim is to analyze a pedagogical approach stemming from the philosophy of separation, which I name as art-based university pedagogy. It is used to create new knowledge and a new branch of science from within, in collaboration with university teachers, in their own way of knowing and for them. Simultaneously, it offers one way of observing, at close distance, the specific nature of pedagogy not only in different fields or arts but also in different fields of science.

Aikuiskasvatus, 29(3).